

Sygn. akt IV U 439/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2019 r.

sprawy W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 1 lutego 2018

znak : (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV. U 439/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 marca 2019r.

Decyzją z dnia 1.02.2018r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił W. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Na uzasadnienie wskazano, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 31.01.2018r. ustalono, że wnioskodawca jest zdolny do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł W. D. podnosząc, iż ZUS przyjął błędne ustalenia, a decyzja jest niezgodna ze stanem faktycznym.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację, która legła

u podstaw wydania zaskarżonej decyzji. Nadto organ rentowy stwierdził, że warunki stażowe do renty na dzień złożenia wniosku są spełnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca w dniu 20.11.2017r. złożył do organu rentowego wniosek o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. (akta ZUS)

Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że wnioskodawca jest zdolny do pracy. ZUS wydał decyzję dnia 1.02.2018r. odmawiając wnioskodawcy prawa do renty.

Celem skontrolowania orzeczenia komisji lekarskiej ZUS Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu kardiologii, chirurgii, psychiatrii, diabetologii i urologii.

Biegli kardiolog i diabetolog rozpoznali u wnioskodawcy: - stabilną chorobę wieńcową, - stan po zawale serca (...) ściany dolnej leczony angioplastyką prawej tętnicy wieńcowej z implantacją stentu (11.12.2014r.), - nadciśnienie tętnicze, - cukrzycę typu 2 w okresie doustnego leczenia hipoglikemizującego.

W oparciu o powyższe biegli uznali, że W. D. nie jest niezdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Wnioskodawca w grudniu 2014r. przeżył zawał serca. Aktualnie stan kardiologiczny wnioskodawcy jest stabilny nie występują objawy niewydolności wieńcowej, nie stwierdza się cech jawnej niewydolności krążenia. Badany leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego, okresowo występuje wzrost ciśnienia. Wnioskodawca z powodu nadciśnienia powinien stale przyjmować leki. Okresowo wskazana jest modyfikacja leczenia zależna od wartości ciśnienia tętniczego. Adnotacje w dokumentacji leczenia w Poradni Kardiologicznej wskazują na dobre wyrównanie ciśnienia tętniczego i bezobjawowy przebieg choroby niedokrwiennej serca. Odwołujący się po przebytej rehabilitacji z powodu zawału serca odzyskał zdolność do pracy dotychczas wykonywanej. Z przeglądu dokumentacji diabetologicznej wynika, że przebieg cukrzycy jest stabilny, glikemia w samokontroli w zakresie 110-120 mg% na czczo, po posiłkach 170 mg %, okresowo wyższe do 200. W dokumentacji bez udokumentowanych powikłań narządowych cukrzycy typu 2. Aktualny przebieg cukrzycy nie powoduje niezdolności do pracy zawodowej wykonywanej. W zgodnej opinii biegłych brak podstaw do uznania wnioskodawcy za niezdolnego do pracy dotychczas wykonywanej.

Biegły chirurg stwierdził, że wnioskodawca W. D. jest zdolny do pracy. Posiada tętniaka aorty, ale o wymiarach nie kwalifikujących go do zabiegu operacyjnego w trybie pilnym ani planowym. Wymaga okresowych kontroli w Poradni Chirurgii Naczyniowej w tym kontrolnych badań obrazowych określających wielkość tętniaka aorty brzusznej.

Biegły psychiatra na podstawie analizy dokumentacji medycznej oraz wyników aktualnie przeprowadzonego badania stanu zdrowia psychicznego stwierdził u opiniowanego organiczne zaburzenia lękowe. Od kilku lat leczony ambulatoryjnie-farmakoterapia nie była modyfikowana co wskazuje na stabilny stan zdrowia psychicznego nie zaburzając w sposób istotny zdolności do pracy zawodowej. Wnioskodawca z psychiatrycznego punktu widzenia jest zdolny do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych.

Biegły urolog po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zawartą w aktach sprawy oraz na podstawie badania lekarskiego nie stwierdził u opiniowanego niezdolności do pracy z punktu widzenia swojej specjalizacji. Opiniowany od około 4 lat przyjmuje leki z grupy

a-blokerów z powodu łagodnego rozrostu gruczołu krokowego, wstaje 1 raz w nocy w celu oddania moczu, okresowo występują u niego infekcje układu moczowego. W przeszłości występowały u niego ataki kolki nerkowej. W badaniu tomografii komputerowej z kwietnia 2017r. opisano mniejszą nerkę prawą, w wynikach laboratoryjnych parametry nerkowe nie odbiegają od normy. Reasumując, w chwili obecnej dolegliwości wymienione, aczkolwiek być może uciążliwe dla opiniowanego nie dają biegłemu z zakresu urologii podstaw do orzeczenia u niego niezdolności do pracy.

Zastrzeżenia do opinii biegłego psychiatry złożył ustawodawca w piśmie z dnia 11.03.2019r.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu jest ustalenie, czy wnioskodawca spełnia warunki do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Odwołanie jest bezzasadne.

Stosownie do art. 57 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2009r., nr 153, poz. 1227, ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 12 niezdolną do pracy w rozumieniu powołanej ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Ustęp 2 powołanego przepisu stanowi, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Z opinii biegłych wynika, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Wnioskodawca nie spełnia więc warunków do przyznania mu prawa do renty.

Mając powyższe na uwadze, skoro zaskarżona decyzja ZUS nie narusza prawa, odwołanie należało oddalić na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc.